

2. Drugi tožbeni razlog: neizpolnitev obveznosti začetka formalnega postopka preiskave.

- Drugi tožbeni razlog je razdeljen na devetnajst delov, s katerimi tožeče stranke trdijo, da je bilo preverjanje, ki ga je opravila Komisija, nezadostno in nepopolno, in da Komisija glede več vprašanj ni upoštevala svojih smernic in obvestil. Te kršitve naj bi tvorile skupek skladnih dokazov, da Komisija na dan sprejetja izpodbijane odločbe ni mogla rešiti resnih težav, podanih v obravnavanem primeru. Zato naj Komisija napačno ne bi varovala procesnih pravic, ki jih imajo tožeče stranke na podlagi člena 108(2) PDEU.

3. Tretji tožbeni razlog: neizpolnitev obveznosti obrazložitve.

- S tretjim in zadnjim tožbenim razlogom tožeče stranke trdijo, da izpodbijana odločba temelji na pomanjkljivi obrazložitvi. Tožeče stranke trdijo, da Komisija ni zagotovila, da bi bila obrazložitev izpodbijane odločbe dovolj natančna, da bi lahko tožeče stranke branile svoje pravice in da bi Sodišče lahko opravljalo nadzor. Domnevna pomanjkljivost obrazložitve naj bi se nanašale na presojo Hinterland Facilities, državnih pomoči, danskih davčnih olajšav, danskih državnih posojil in nazadnje tega, da naj bi ugotovitve Komisije o združljivosti s skupnim trgom in legitimnimi pričakovanji temeljile na krožnem razlogovanju.

Tožba, vložena 6. februarja 2015 – Hippler/Komisija

(Zadeva T-72/15)

(2015/C 138/74)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Eberhard Hippler (Dorsten, Nemčija) (zastopnica: M. Richter, odvetnica)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- toženi stranki v izogib globi, ki jo Splošno sodišče določi v primeru vsake kršitve, prepove, da brez dovoljenja tožeče stranke priobči javnosti načrte transportnih poti „Bochum“, „Dortmund“, „Düsseldorf/Meerbusch“, „Duisburg“ in „Essen“, kot je razvidno spodaj

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Dortmund.pdf>

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Bochum.pdf>

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Essen.pdf>

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Duesseldorf.pdf> in

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Duisburg.pdf>

- toženi stranki naloži plačilo odškodnine v višini 10 100 EUR;
- toženi stranki naloži, naj tožeči stranki plača 2 743,43 EUR za predpravdniške stroške;
- toženi stranki naloži plačilo odvetniških stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja kršitev člena 3(1) Direktive 2001/29/ES ⁽¹⁾, kot tudi kršitev členov 15 in 19 a, v povezavi s členom 97(2), nemškega zakona o avtorski pravici (Urheberrechtsgesetz) ⁽²⁾.

Tožeča stranka trdi, da so sporni načrti transportnih poti avtorsko zaščiteni kot predstavitve znanstvene ali tehnične narave. Tožeča stranka toženi stranki nikoli ni dovolila uporabe, zlasti pa ji ni podelila nobenih pravic uporabe. Tožena stranka prav tako ni pridobila pravic uporabe od tretje stranke. Tožena stranka je načrte z uporabo dala na razpolago javnosti, oziroma jih je javnosti priobčila.

Tožeča stranka dalje navaja, da je za določitev ekonomske škode, ki je nastala tožeči stranki, treba izvesti izračun, analogen z licenčnino. Tožeča stranka naj bi bila upravičena do primerne licenčnine. Licenčnina, ki je običajna in primerna na nemškem trgu, nemška sodišča pa jo priznavajo kot običajno in primerno, znaša 2 020 EUR za načrt. Iz tega izhaja znesek nadomestila za škodo v višini 10 100 EUR.

Tožeča stranka dalje navaja, da naj bi ji tožena stranka povzročila nepremoženjsko škodo s kršitvijo njene izključne avtorske pravice in ji je treba zato naložiti plačilo nadomestila in opustitev uporabe.

Dalje tožeča stranka trdi, da je njen odvetnik upravičeno poslal toženi stranki dopis, tožena stranka pa ji mora nadomestiti stroške, ki so nastali v zvezi s tem, v višini 2 743,43 EUR.

⁽¹⁾ Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 17, zvezek 1, str. 230).

⁽²⁾ Zakon o avtorskih pravicah z dne 9. septembra 1965 (BGBl. I str. 1273), nazadnje spremenjen s členom 1 zakona z dne 5. decembra 2014 (BGBl. I str. 1974).

Tožba, vložena 20. februarja 2015 – Aston Martin Lagonda/UUNT (Prikaz rešetak na prednjem delu motornega vozila)

(Zadeva T-86/15)

(2015/C 138/75)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Aston Martin Lagonda (Gaydon, Združeno kraljestvo) (zastopnik: D. Farnsworth, solicitor)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT)

Podatki o postopku pred UUNT

Zadevna sporna znamka: znamka Skupnosti, označena kot „drugo“, ki prikazuje rešetke na prednjem delu motornega vozila – Zahteva za registracijo št. 12 218 418

Izpodbijana odločba: odločba drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 18. decembra 2014 v zadevi R 1795/2014-2

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razglasi za nično v delu, v katerem je bila z njo potrjena ugotovitev preizkuševalca, da je bila prijavljena znamka *prima facie* brez razlikovalnega učinka v zvezi z zadevnim blagom in storitvami;
- dovoli objavo prijave znamke Skupnosti št. 12 218 418; in
- UUNT naloži plačilo stroškov.